

Ministar financija u Vladi Srbije Mlađan Dinkić rekao je kako je srbijanski proračun 'pun do vrha', prenosi B92.

“Nikada nije bilo više novca, inflacija će tek prijeći 10 posto, a euro do kraja godine neće premašiti 80 dinara. Nikada nismo imali bolju situaciju u proračunu i sada imamo višak prihoda, pa smo odlučili smanjiti poreze”, rekao je Dinkić. Stoga je najavio smanjivanje poreza na prijenos vlasništva automobila i na poljoprivredno zemljište te ukidanje poreza na plaće za novozaposlene radnike u sljedećoj godini.

U Hrvatskoj se govori o poreznoj reformi i, po običaju, ništa ne čini. U Srbiji su stvoreni uvjeti za poreznu reformu. Drugo je, pak, pitanje zbog čega nastaje suficit proračuna i u kojoj je mjeri isti održiv. Ipak, ako govorimo o anticikličkoj politici tada, kao što nas uči keynesijanska teorija, u doba prosperiteta valja ostvarivati suficite a u vrijeme depresije deficite. Kako je društveni proizvod u Srbiji daleko ispod predratnog nivoa pitanje je da li je dinamiziranje privrednog razvoja moguće realizirati u uvjetima proračunskog suficita.

Ipak, bilo kako bilo, bez uravnoteženog proračuna nema porezne reforme. Hrvatski slučaj kroničnog deficita proračuna jasno pokazuje da nema porezne reforme i da nema anticikličke politike. Proračunska politika je u funkciji uvozno orijentirane privrede koja ima za cilj stabilne cijene i fiksni tečaj. Cijena koja se zato plaća je deficit robne razmjene (čitaj: nezaposlenost i depresija), rastući vanjski dug i kumuliranje socijalnih problema. Uzgred rečeno postaje opasno jer nas glede poreznog sustava MMF hvali. Postoji značajna ovisnost funkcioniranja hrvatske države o deficitu i fiksnom tečaju o čemu sam pisao u više navrata na ovim stranicama i u časopisu “Ekonomija/Economics”.

Korištenje suficita, kao što to namjeravaju u Srbiji, dobro je rješenje jer se tako djeluje na povećanje konkurentnosti privrede; stabilizira cijene na nacionalnom tržištu i povećava mogućnosti izvozne ekspanzije kao što nas to uči ekonomija ponude.